

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนามาตรประมาณค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตราประมาณค่าและสร้างปฏิตวิสัยในรูปแบบตารางตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และสเดโนว์ จำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนิสิตระดับปริญญาตรีที่ตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 1,350 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 450 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างปฏิตวิสัยจำนวน 900 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นมาตราประมาณค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ จำนวน 37 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามมาตราประมาณค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของ ลี และคณะ (Lee et al., 2003) มาตราประมาณค่านี้มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผลเสียของการตีพิมพ์ มีข้อคำถาม 7 ข้อ ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น มีข้อคำถาม 9 ข้อ ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น มีข้อคำถาม 8 ข้อ ด้านความคิดอ่านดีขึ้น มีข้อคำถาม 6 ข้อ และด้านความตั้งใจเรียนลดลง มีข้อคำถาม 7 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นด้วยโปรแกรม SPSS หาคุณภาพของมาตราประมาณค่าด้วยโปรแกรม LERTAP 5 และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตราประมาณค่าด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน คัดเลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้จำนวน 35 ข้อ ได้แก่ ด้านผลเสียของการตีพิมพ์ มีข้อคำถาม 6 ข้อ ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น มีข้อคำถาม 9 ข้อ ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น มีข้อคำถาม 7 ข้อ ด้านความคิดอ่านดีขึ้น มีข้อคำถาม 6 ข้อ และด้านความตั้งใจเรียนลดลง มีข้อคำถาม 7 ข้อ และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตราประมาณค่าด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองโดยใช้โปรแกรมลิสเรล 8.50

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตราประมาณค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ (35 ข้อ) มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา ที่ได้จากการพิจารณาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ปรากฏว่าข้อคำถามทั้ง 35 ข้อ มีความตรงเชิงเนื้อหา และมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการมากกว่า .50 ทุกข้อ

1.2 ดัชนีอำนาจจำแนกรายข้อของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 35 ข้อ มีดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .30 - .66 จำแนกตามองค์ประกอบ ได้ดังนี้ ด้านผลเสียของการดื่ม มีข้อคำถาม 6 ข้อ ดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .35 - .60 ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น มีข้อคำถาม 9 ข้อ ดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .36 - .66 ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น มีข้อคำถาม 7 ข้อ ดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .43 - .63 ด้านความคิดอ่านดีขึ้น มีข้อคำถาม 6 ข้อ ดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .30 - .48 และด้านความตั้งใจลดลง มีข้อคำถาม 7 ข้อ ดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .31 - .61

1.3 ค่าความเที่ยงของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในตามวิธีของครอนบาคเท่ากับ .92 จำแนกตามองค์ประกอบ ได้ดังนี้ ด้านผลเสียของการดื่ม มีค่าความเที่ยง .84 ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น มีค่าความเที่ยง .87 ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น มีค่าความเที่ยง .91 ด้านความคิดอ่านดีขึ้น มีค่าความเที่ยง .84 และด้านความตั้งใจลดลง มีค่าความเที่ยง .89

2. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (35 ข้อ) มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองเพื่อตรวจสอบองค์ประกอบของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 35 ข้อ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยภาพรวม ปรากฏว่าค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 375.68; $p = .07$ ที่องศาอิสระเท่ากับ 336 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .95 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .91 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized RMR) เท่ากับ .04 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ .01 พิจารณาแต่ละองค์ประกอบดังนี้

2.1.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านผลเสียของการดื่ม ข้อคำถาม 6 ข้อ ปรากฏว่าทุกข้อ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .47 - .95

2.1.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น ข้อคำถาม 9 ข้อ ปรากฏว่าทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .49 - .77

2.1.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น ข้อคำถาม 7 ข้อ ปรากฏว่าทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .53 - .98

2.1.4 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านความคิดอ่านดีขึ้น ข้อคำถาม 6 ข้อ ปรากฏว่าทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .57 - .76

2.1.5 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านความตั้งใจลดลง ข้อคำถาม 7 ข้อ ปรากฏว่าทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .72 - .89

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ขั้นที่ 2 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ปรากฏว่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามองค์ประกอบดังนี้ ด้านผลเสียของการดื่ม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .55 ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .66 ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .64 ด้านความคิดอ่านดีขึ้น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .75 และด้านความตั้งใจลดลง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .92

3. ปกติวิสัยของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์

ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับนิสิตไว้ 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ ดังนี้

3.1 นิสิตที่มีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับสูง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 128 - 170 คะแนน มีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ตั้งแต่ 78 ขึ้นไป และอยู่ในช่วงสเดโนที่ 7 - 9 นิสิตที่มีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 101-127 คะแนน มีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ตั้งแต่ 24 - 77.9 และอยู่ในช่วงสเดโนที่ 4 - 6 และนิสิตที่มีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับต่ำ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 59 - 100 คะแนน มีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ต่ำกว่า 24 ลงมา และอยู่ในช่วงสเดโนที่ 1 - 3

3.2 เมื่อพิจารณาระดับความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์จำแนกตามเพศ มีเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา คือ นิสิตชายและหญิงที่มีความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในระดับสูง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 120 - 165, 133 - 170 คะแนน มีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ตั้งแต่ 78 และ 78.4 ขึ้นไป ตามลำดับ และอยู่ในช่วงสเตรนที่ 7 - 9 นิสิตชายและหญิงที่มีความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 96 - 119, 107-132 คะแนน มีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ตั้งแต่ 24.4 - 77.6 และ 25.1 - 76.9 ตามลำดับ และอยู่ในช่วงสเตรนที่ 4 - 6 และนิสิตชายและหญิงที่มีความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในระดับต่ำ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 52 - 95, 59 - 106 คะแนน มีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ตั้งแต่ 39.6, 39.1 ลงไป และอยู่ในช่วงสเตรนที่ 1 - 3

อภิปรายผลการวิจัย

มาตรประมาณค่าความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีการตรวจสอบคุณภาพของมาตรประมาณค่าอย่างละเอียดหลายขั้นตอน เพื่อพัฒนาให้เป็นมาตรประมาณค่ามาตรฐานและสามารถนำไปใช้ได้จริง มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรประมาณค่าความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ (35 ข้อ) มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการจากผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการมากกว่า .50 แสดงว่า ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามได้ตรงตามนิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งหมายถึง ข้อคำถามเหล่านั้นมีเนื้อหาตรงตามเนื้อหาของมาตรประมาณค่าของลี และคณะ

1.2 ผลการวิเคราะห์หาดัชนีอำนาจจำแนกรายข้อ ปรากฏว่า มาตรประมาณค่าความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีดัชนีอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .30 - .66 โดยปกติ ข้อคำถามแบบอิงกลุ่มมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาจากดัชนีอำนาจจำแนกของข้อคำถาม ดัชนีอำนาจจำแนกที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (สมพร สุทัศนีย์, 2545, หน้า 97) การที่ข้อคำถามของมาตรประมาณค่าความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทุกข้อมีดัชนีอำนาจจำแนกมากกว่า .20 แสดงว่าข้อคำถามสามารถจำแนกผู้ที่มีความคาดหวังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์กับผู้ที่ไม่มีความคาดหวังจากการตีเครื่องตี

แอลกอฮอล์ได้ ดังนั้นจึงถือได้ว่าข้อคำถามของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นข้อคำถามที่มีคุณภาพ

1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งฉบับ (35 ข้อ) ปรากฏว่ามีค่าความเที่ยงเท่ากับ .92 ซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานค่าที่มีความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะแบบวัดอิงกลุ่มที่มีคุณภาพควรมีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .80 ขึ้นไป (เสรี ชัดแท้, 2544, หน้า 129) แสดงให้เห็นว่า มาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นมาตรฐานค่าที่มีคุณภาพ เหตุผลประการหนึ่งที่ช่วยให้มาตรฐานค่ามีคุณภาพเป็นเพราะ ผู้วิจัยพัฒนามาตรฐานค่าตามกระบวนการสร้างมาตรฐานค่ามาตรฐาน ผ่านการตรวจสอบคุณภาพหลายขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามตามนิยามเชิงปฏิบัติการ แล้วผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ ภายหลังการทดลองใช้ได้วิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ และนำไปตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างเพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพในเกณฑ์ที่เหมาะสม และคัดเลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน จึงทำให้ได้มาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีคุณภาพ

1.4 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละองค์ประกอบ ปรากฏว่าค่าความเที่ยงมีค่าตั้งแต่ .84 - .91 จำแนกเป็น ด้านผลเสียของการดื่ม ข้อคำถาม 6 ข้อ มีค่าความเที่ยง .84 ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น ข้อคำถาม 9 ข้อ มีค่าความเที่ยง .87 ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น ข้อคำถาม 7 ข้อ มีค่าความเที่ยง .91 ด้านความคิดอ่านดีขึ้น ข้อคำถาม 6 ข้อ มีค่าความเที่ยง .84 และด้านความตึงเครียดลดลง ข้อคำถาม 7 ข้อ มีค่าความเที่ยง .89 ซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานค่าที่มีความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะมาตรฐานค่ามาตรฐานควรมีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .80 ขึ้นไป (เสรี ชัดแท้, 2544, หน้า 129) แสดงให้เห็นว่ามาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นมาตรฐานค่าที่มีคุณภาพ

2. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (35 ข้อ) มีรายละเอียดดังนี้

2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าซึ่งประมาณค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 5 ด้าน จำนวน 37 ข้อ คือ ด้านด้านผลเสียของการดื่ม จำนวน 7 ข้อ ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น จำนวน 9 ข้อ ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น จำนวน 8 ข้อ ด้านความคิดอ่านดีขึ้น จำนวน 6 ข้อ และด้านความตึงเครียดลดลง จำนวน 7 ข้อ เมื่อทำการ

วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างแล้ว ปรากฏว่าข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติและมีความน้ำหนักองค์ประกอบในระดับที่ยอมรับได้ 35 ข้อ จำแนกได้ ดังนี้ ด้านผลเสียของการดื่ม มีข้อคำถาม 6 ข้อ ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น มีข้อคำถาม 9 ข้อ ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น มีข้อคำถาม 7 ข้อ ด้านความคิดอ่านดีขึ้น มีข้อคำถาม 6 ข้อ และด้านความตั้งใจ เครียดลดลง มีข้อคำถาม 7 ข้อ ส่วนข้อคำถามอีก 2 ข้อที่ถูกคัดเลือกออก มีสาเหตุมาจาก ข้อคำถามข้อนั้นมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยเกินไป อาจเนื่องจากข้อคำถามเหล่านั้นใช้ภาษาที่เข้าใจยากทำให้ผู้ตอบไม่เข้าใจ

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบของความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ข้อคำถาม 35 ข้อ ปรากฏว่า น้ำหนักองค์ประกอบของข้อคำถามทุกข้อและน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกเป็นองค์ประกอบด้านผลเสียของการดื่ม ข้อคำถาม 6 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .47 - .95 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบโดยรวมเท่ากับ .55 ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น ข้อคำถาม 9 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .49 - .77 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบโดยรวมเท่ากับ .66 ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น ข้อคำถาม 7 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .53 - .98 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบโดยรวมเท่ากับ .64 ด้านความคิดอ่านดีขึ้น ข้อคำถาม 6 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .57 - .76 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบโดยรวมเท่ากับ .75 และด้านความตั้งใจ เครียดลดลง ข้อคำถาม 7 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .72 - .89 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบโดยรวมเท่ากับ .92

ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 375.68; $p = .07$ ที่องศาอิสระเท่ากับ 336 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .95 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .91 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized RMR) เท่ากับ .04 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อเสนอของ เสรี ชัดแจ้ง และสุชาดา กรเพชรปานิ (2546, หน้า 11) เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้ ค่าไค-สแควร์ ต้องมีนัยสำคัญทางสถิติ ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่ามากกว่า .90 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่ามากกว่า .90 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) มีค่ามากกว่า .95 ดัชนี

รากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized RMR) มีค่าต่ำกว่า .08 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าต่ำกว่า .06 เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ได้จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของผู้วิจัยนั้น ปรากฏว่าค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงให้เห็นว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของผู้วิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั้นหมายถึงมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ (35 ข้อ) ที่มุ่งประมาณค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ 5 ด้าน สามารถประมาณค่าได้เช่นเดียวกับมาตรฐานค่าของลี และคณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ซึ่งมีการตรวจสอบหาความสอดคล้องระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับทฤษฎีที่กำหนดและยังมีการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นยอมให้ยอมความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์กันได้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 150) จึงทำให้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้องยิ่งขึ้น

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้มาตรฐานค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ มีความตรงเชิงโครงสร้างคือ กระบวนการพัฒนามาตรประมาณค่าที่มีมาตรฐานในการดำเนินการ โดยในขั้นตอนของการเขียนข้อคำถาม ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามจำนวน 44 ข้อ ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาตามนิยามเชิงปฏิบัติการโดยผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกข้อคำถามไว้ได้ทั้งหมด 44 ข้อ เมื่อนำไปทดลองหาคุณภาพของข้อคำถามและคัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ได้ 37 ข้อ แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน คัดเลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 35 ข้อ หลังจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ 5 องค์ประกอบ ด้วยเหตุผลสองประการนี้จึงทำให้มาตรฐานค่าที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงโครงสร้างเช่นเดียวกับมาตรฐานค่าของลี และคณะ

3. ปกติวิสัยของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

มาตรฐานค่าความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาให้มีมาตรฐานคะแนน โดยการสร้างปกติวิสัยของมาตรฐานค่าจากนิสิตระดับปริญญาตรีที่ตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 900 คน ปกติวิสัยนี้สามารถเปรียบเทียบความคาดหวังจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้

โดยพิจารณาจากคะแนนดิบเทียบกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และสเตโนห์ ผู้วิจัยได้แบ่งความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 3 ระดับ คือ ความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ปกติวิสัยที่ใช้ในการเปรียบเทียบนี้เป็นปกติวิสัยจากการเทียบคะแนนแบบอิงกลุ่ม หลักการสำคัญของการตีความหมายคะแนนแบบอิงกลุ่ม คือ การตีความผลคะแนนการตอบแต่ละบุคคล โดยนำคะแนนไปเทียบกับปกติวิสัย นั่นคือ เมื่อนำมาตรงประมาณค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปทดสอบกับนิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และนำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบกับปกติวิสัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก็จะทำให้ทราบระดับความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปกติวิสัยของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถือว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้เพราะมีความเป็นตัวแทน (Representativeness) และมีความทันสมัย (Recency) ความเป็นตัวแทน คือ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการสร้างปกติวิสัยเป็นกลุ่มที่มาจากประชากรเป้าหมาย และมาจากกระบวนการสุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้ประชากรเป้าหมาย คือ นิสิตระดับปริญญาตรีที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการสร้างปกติวิสัยคือ นิสิตระดับปริญญาตรีที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 900 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนในกลุ่มประชากรเป้าหมาย ดังนั้นจึงถือได้ว่าปกติวิสัยของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความเป็นตัวแทน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ เสรี ชัดแจ้ง (2544, หน้า 83-84) ที่กล่าวถึงความเป็นตัวแทนว่า ปกติวิสัยพิจารณาได้จากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้สร้างปกติวิสัยว่ามาจากกลุ่มประชากรเป้าหมายหรือไม่ โดยทั่วไป จะพิจารณาในเรื่องขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งควรมีขนาดใหญ่เพียงพอที่จะทำให้ค่าสถิติต่าง ๆ มีค่าคงที่ หมายความว่า ถ้าเราเพิ่มจำนวนตัวอย่างที่มีลักษณะอย่างเดียวกันเข้าไปในกลุ่มตัวอย่างอีก ค่าสถิติที่คำนวณได้ใหม่จะคล้ายคลึงกับค่าสถิติเดิม ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัย ถือว่ามี ขนาดใหญ่เพียงพอที่จะทำให้ค่าสถิติต่าง ๆ มีค่าคงที่ตามเกณฑ์ที่กำหนด เพราะมีจำนวน 900 คน แสดงให้เห็นถึงลักษณะการแจกแจงของข้อมูลว่าเป็นการแจกแจงแบบปกติ

ส่วนความทันสมัยนั้นถือว่า ปกติวิสัยของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความทันสมัย เพราะเป็นมาตรฐานค่าที่สามารถทดสอบความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตได้ นักวิจัยจากต่างประเทศพบว่า มาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านผลเสียของการดื่ม ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น ด้านความคิดอ่านดีขึ้น และ

ด้านความตึงเครียดลดลง (Lee et al., 2003) ซึ่งลี และคณะได้นำงานวิจัยมาทำซ้ำ เพื่อดูความคงที่ของทฤษฎีความคาดหวัง พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลจะขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ที่พวกเขาคาดว่าจะได้จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้นถ้าบุคคลคาดหวังในผลลัพธ์มากขึ้น เขาจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น ทฤษฎีความคาดหวังคาดการณ์ว่าพวกเขาจะดื่มในแบบแผนที่ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้รับอยู่ในระดับที่สูง ในทำนองเดียวกัน ถ้าคาดว่าจะได้ผลลัพธ์ทางลบ บุคคลจะมีพฤติกรรมการดื่มที่ให้ผลลัพธ์ทางลบน้อยที่สุด เช่นดื่มน้อยลง หรือลดความถี่ในการดื่มด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงถือได้ว่าปกติวิสัยของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้มีความทันสมัย

เมื่อนำมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปทดสอบกับนิสิต นอกจากจะทำให้ทราบถึงระดับความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว ยังทราบอีกว่านิสิตมีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับสูงด้านใด และต่ำในด้านใด เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ งานวิจัยที่สนับสนุนแนวคิดนี้ มีดังนี้ สุจิตรา อินทะวงษ์ (2549) ได้ศึกษาความคาดหวังจากการดื่มแอลกอฮอล์ แบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ และความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังจากการดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มแอลกอฮอล์จำแนกตามความคาดหวังจากการดื่มแอลกอฮอล์รายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคาดหวังจากการดื่มแอลกอฮอล์ด้านการกระตุ้นในเรื่องเกี่ยวกับเพศร้อยละ 56.40 ด้านความกล้าแสดงออกร้อยละ 55.10 ด้านการเปลี่ยนแปลงภาวะอารมณ์ร้อยละ 52.80 ด้านการลดความตึงเครียดร้อยละ 49.40 ด้านการเปลี่ยนแปลงการรู้คิดร้อยละ 45.10 และด้านความรู้สึกพึงพิงร้อยละ 42.40 เด็กวัยรุ่นมีแบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายน้อย ร้อยละ 64.60 มีแบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายสูงร้อยละ 18.40 และมีแบบแผนการดื่มที่เป็นอันตรายร้อยละ 17.00 งานวิจัยของกาเลน และโรเจอร์ส (Galen & Roger, 2004) พบว่า ความคาดหวังในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางบวกมี 4 ด้าน คือ ความสามารถด้านสังคม การลดความตึงเครียด ความกล้าหาญ ความสามารถเรื่องเพศ และความคาดหวังในการดื่มแอลกอฮอล์ทางลบ 3 ด้าน คือ การคิดและมีพฤติกรรมที่ไม่ดี ความเสี่ยงและความก้าวร้าว แซมบองกา (Zamboanga, 2004) ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการดื่มที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายสูง มีความสัมพันธ์กับ ความคาดหวังในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในด้านความพึงพอใจทางสังคมและทางกายภาพ และด้านการเพิ่มความกล้าในการแสดงออกทางสังคม และความคาดหวังในการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ด้านการเพิ่มความสามารถเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงที่มีปัญหา เนื่องมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ วอลล์ และคณะ (Wall et al., 1999) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับพฤติกรรมการดื่ม พบว่าความคาดหวังเป็นตัวทำนายความตั้งใจที่จะดื่มจนมากเกินไปในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา มหาวิทยาลัย ในขณะที่พบอีกว่าความคาดหวังเป็นตัวทำนายที่จำแนกความแตกต่างของแบบแผนการดื่มที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา และมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการใช้แอลกอฮอล์ใน นักศึกษามหาวิทยาลัย ในทำนองเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเพื่อเข้าสังคม พบว่าความคาดหวังเชิงบวกมีความสัมพันธ์กับการดื่มเพิ่มขึ้นและความต้องการดื่มในวันที่เครียด และเป็นตัวทำนายที่จำแนกความแตกต่างในปริมาณและความถี่ของแอลกอฮอล์ที่บริโภคในผู้ที่ดื่มเพื่อเข้าสังคมกับผู้ดื่มที่พึ่งพาแอลกอฮอล์

จากที่กล่าวข้างต้น จะเห็นว่ามาตรฐานค่าคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เหมาะที่จะนำไปทดสอบระดับคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยนำผลการทดสอบไปเทียบกับปกติวิสัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณาว่านิสิตมีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านใดระดับสูง และด้านใดระดับต่ำ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์แทนความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า มาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยภาพรวมเป็นมาตรฐานค่าที่มีคุณภาพ ดังนั้นผู้ใช้สามารถนำมาตรามาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปใช้ตรวจสอบความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ โดยเปรียบเทียบกับปกติวิสัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการทดสอบระดับความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน เพื่อลดจำนวนประชากรที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. เนื่องจากมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มุ่งทดสอบในภาพรวม ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาวิจัยความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยแยกศึกษาเป็นรายด้าน คือ ด้านผลเสียของการดื่ม ด้านความมั่นใจเพิ่มขึ้น ด้านความสนใจทางเพศเพิ่มขึ้น ด้านความคิดอ่านดีขึ้น และด้านความตึงเครียดลดลง โดยสร้างปฏินิสัยจำแนกเป็นรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน เพิ่มจำนวนข้อคำถามในแต่ละด้านให้มากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละด้านมากยิ่งขึ้น

2. ควรหาเกณฑ์ปฏินิสัยของมาตรฐานค่าความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับกลุ่มอื่น ๆ หลาย ๆ กลุ่ม เช่น นักศึกษาในโรงเรียนสังกัดอาชีวศึกษา ประชาชนทั่วไป นิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยและนิสิตที่พักนอกหอพักมหาวิทยาลัย เป็นต้น แล้วเปรียบ เทียบให้เห็นเกณฑ์ปกติของความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแต่ละกลุ่ม